

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Ved Lov Nr. 185 af 10. Juli 1927 om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme blev der bevilget et Tilskud af Statskassen paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til disse Formaal. I Lighed med den Besparelse paa 10 pCt., som det for nogle Aar siden blev nødvendigt at gennemføre paa en Række af Finanslovens Bevillinger, enedes man om ogsaa her at gennemføre en Besparelse paa ca. 10 pCt., ved at de 500 000 Kr. nedsattes med 44 000 Kr. til 456 000 Kr. Denne Nedskæring fandt Sted to Gange for to Aar ad Gangen, saa at man for de sidste fire Finansaar nøjedes med at bevilge et Statstilskud paa 456 000 Kr. aarlig. I Overensstemmelse hermed har jeg for nogen Tid siden fremsat et lignende Lovforslag i Folketinget. Under dets første Behandling fremkom der fra alle Sider Ønske om Forhøjelser paa forskellige Punkter af de gældende Bevillinger, Forhøjelser, der betød, at Nedskæringen blev mindre end tidligere. Udvalgsbehandlingen resulterede ikke i en enstemmig Betænkning; der fremkom to Indstillinger, af hvilke jeg tiltraadte Flertallets, hvorefter Besparelsen paa 44 000 Kr. skal reduceres ganske betydeligt, saa meget, at der faktisk kun bliver 3 Punkter, paa hvilke Nedskæringen opretholdes: Tilskud til Præmiering ved lokale Dyrskuer med 8 000 Kr., Tilskud til Præmiering ved Fællesskuer med 7 000 Kr. og endelig Tilskud til Bedømmelse af Afkom efter ældre Hingste og Tyre med 8 000 Kr., i alt 23 000 Kr. Men hertil kommer, at man fra alle Sider var enig om, at det vilde være heldigt, om Tilskuddet til andre Formaal — derunder skjuler sig i Virkeligheden alle nye Omraader, som man finder det rimeligt at støtte — blev forhøjet ikke alene med det Beløb, det var foreslaaet nedskaaret med, nemlig 3 000 Kr., men forhøjet ud over disse 3 000 Kr. med 10 000 Kr., saa at der bliver en samlet Besparelse paa 23 000 ÷ 10 000 Kr., altsaa 13 000 Kr.

Dernæst vil jeg gerne nævne en Ændring i Forholdet til den gældende Lovgivning. Den findes i § 3 i det foreliggende Lovforslag og gaar ud paa, at Husmandsforeningerne i Fremtiden skal være mere ligestillet med Landboforeningerne med Hensyn til at udnytte Bevillingerne til Dyrskuerne. Endelig er der en rent teknisk Ændring i § 4 med Hensyn til Dyrskuernes Regler, som man er enig om i Landbo- og Husmandsforeningerne.

Det er Hovedbestemmelserne i det lille Lovforslag, som jeg hermed skal anbefale til

det høje Tings Velvilje. Det er, som sagt, vedtaget af Folketinget, og jeg haaber, man her i Landstinget kan tiltræde det.

Rs. Nielsen: Det af den højtærede Landbrugsminister nu forelagte Lovforslag om Ændringer i Husdyrloven af 1927 er af nogen Interesse derved, at det tilsigter en reel Nedsættelse af de Statsudgifter, som her er Tale om. Nedsættelsen andrager dog, som den højtærede Landbrugsminister oplyste, kun 13 000 Kr. Set i Forhold til Statens samlede Udgifter, der er oppe paa 400—500 Mill. Kr., er det altsaa ikke et overvældende Beløb, det drejer sig om. Jeg bebrejder selvfølgelig ikke Regeringen, at den møder for Rigsdagen med Forslag om Besparelser paa Udgiftsbudgettet, men jeg beklager, at dette alene skal gaa ud over den Støtte, der fra Statens Side ydes et snævert afgrænset Arbejdsomraade inden for Landbruget, medens der paa samme Tid paa mangfoldige andre Felter er en stærk Stigning i de offentlige Udgifter.

Landbrugets Arbejdsvilkaar har været overmaade vanskelige i de sidste Aar, men trods alt har man holdt Produktionsapparatet oppe. Der er ofret store Summer paa forbedret Avlsarbejde gennem Kontrolforeninger, ved Udrensning i Besætningerne af mindre gode Individuer og ved det betydelige Arbejde, der er taget op for at bekæmpe Kvægtuberkulosen. Samtidig har Landbruget maattet bære de store Svingninger i Priser og Produktion, som har fundet Sted i disse Aar. Jeg indrømmer gerne, at der er en Lysning i disse Forhold, men alligevel forekommer det mig og det Parti, paa hvis Vegne jeg taler, at det er ganske urimeligt at opretholde den Nedskæring i Husdyrbevillingerne, som blev foretaget i 1927 og fortsat ved Love af 1932 og 1934. Det viser sig da ogsaa, at Ministerens oprindelige Forslag er undergaaet saa betydelige Forandringer, at der nu ikke er Tale om at opretholde Nedskæringen til nævnte Formaal med 44 000 Kr.; man er endogsaa naaet saa langt ned mod Nulpunktet, at Lovforslaget kun giver Løfte om en Besparelse paa de omtalte 13 000 Kr. Jeg haaber imidlertid, at Ministeren ikke holder saa fast ved dette Beløb, at Forhandling her i Landstinget er udelukket.

Det ses af Folketingsudvalgets Betænkning, at der til nævnte Udvalg er indgaaet Henvendelse fra Foreningen til Faareavlens Fremme og fra Husmands- og fra Landboforeningerne, men disse Henvendelser medfølger ikke Folketingsudvalgets Betænkning som Bilag. Det vil derfor